

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.*

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η'.

*Αναφορὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου Σκύρου ἐπὶ βενετοκρατίας τῷ ΜΧΧCLX. = 1360 ἔτει.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτό ἐστι δίγλωσσον — Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ.

Ἄπο μέρους τῶν πιστοτάτων ὑμετέρων δούλων παπᾶ κύρῳ Κωνσταντῖνοι τοῦ λογοθέτου, καὶ παπᾶ κύρῳ Γρηγορίου μεγάλου οἰκονόμου τοῦ ποτὲ Δουκὸς πρωτοπαπᾶ, καὶ Μιχαὴλ τοῦ Μαυρέα, καὶ κύρῳ Λέοντος πρωτογέρου τοῦ Δοῦκα νιοῦ τοῦ ποτὲ παπᾶ Λέοντος, καὶ Ἰωάννου τοῦ Ρολάνδου, καὶ Κυριακοῦ τοῦ Μακροῦ, καὶ αὐτὸς ἐκ μέρους πάντων τῶν πολιτῶν καὶ κατοίκων τῆς ὑμετέρας νησου Σκύρου, τοιουτότροπως αἰδεσίμως ἀπαγγέλουσιν. Ἐν τῷ καιρῷ ἐν φόβῳ θεότεπτος βασιλεὺς Ρωμαίων τὸν νῆσον ταύτην εἶχε, καὶ διότι ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπεμπεν αὐθέντας διὰ νὰ φυλάττουν τὸν τόπον ἥως τῆς ὅλης ἑαυτῶν ζωῆς. Μερικὸν ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τῶν ὑμετέρων πρωτογεννητόδων καὶ ἑτέρων τινῶν, οἵτινες ἐνταῦθα οὐκ ὀνομάζονται, διὰ πριβιλεγγίων ἢ καὶ χαρίτων, δεδομένων παρ' αὐτῶν αὐθεντῶν, ἐποιεῖσαν τους ἐλευθέρους ἀπὸ πᾶσαν δεκαετίαν, καὶ ἔξι ἑτέρας πληρωμάς, οἵτινες ἦσαν διὰ νὰ πληρώσουν τῆς ἑαυτῶν αὐθεντίας διὰ τὰ ὑποστατικά τους καὶ τῶν ἑαυτῶν ἐσόδειῶν· καὶ τοῦτο μόνον ὡς ὅτι ἦσαν αὐτοὶ καὶ εἶναι τοῦ τόπου πλέον ἄνθρωποι παλαιοί, καὶ ἐποίεισαν ἀκόμη ἐλευθέρους ἑκείνους τοὺς ὄποιους Ἠσαν καὶ εἶναι διὰ νὰ ἔχουν τὴν ἔννοιαν νὰ κρατοῦν τὰ δικαια τοῦ κοινοῦ λαοῦ εἰς τὸν ὄποθέντα τόπον· καὶ μετὰ τοὺς τρόπους τούτους αὐτοὶ οἱ ἴδιοι σας δοῦλοι οὕτως πάντοτε ἦσαν κυβερνητούμενοι ἐκ τῆς εἰσηγμένης βασιλείας τῶν Ρωμαίων, καὶ ἀληθῶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μισθίου Ιακώβου Λορεδάνου, ὁ ὄποιος ἦν τότε καπιτάνιος τζενεράλης εἰς τὸν λεβάντε, αὐτοὶ οἱ ἰκετεύοντες τότε μετὰ τὸν ἀπαντα λαὸν τῆς αὐτῆς νησου Σκύρου ἐθελουσίως ἐπροδόθησαν τοῦ εἰπωμένου εὐγενοῖς ἀνδρὸς κύρῳ Ιακώβου Λορεδάνου διὰ τὸ ὄνομα τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας μὲ τοὺς τρόπους καὶ συνίθη τὰ ὄποια ἐκυβερνοῦνται μετὰ τοῦ ἐνδόξου βασιλέως, ὁ ὄποιος αὐθέντης Ιακώβος αὐτοὺς παραλαμβάνων ἐταξέν τους διὰ δονομα τῆς Σῆς αὐθεντείας, εἰς ἑκείνας τὰς τάξεις τρόπους καὶ συνθήκας νὰ τοὺς ἀποκρατῇ· ἀκόμη ἐταξέν τους νὰ τοὺς ποιήσῃ πλέον κάλλιον παρ' ὁ ἑκεῖνο ὅπου εἰχον. Μᾶς φαίνεται ὅτι ἀθοῦ ἡ ὑμετέρα ἐκλαμπροτάτη αὐθεντία ἐπειμψεν ἑκεῖ τοὺς ὄπετρους της, καὶ ἐκαμναν νὰ πληρώσουν οἱ ἄνθρωποι τὰς δεκατείας τῶν ὑποστατικῶν των, τὸ ὄποιον ἂντο πρᾶγμα ἐναντίον τοῦ προβιλεγγίου των, ὡς ἄνωθεν δολοῦ τὸ πρᾶγμα, καὶ καθὼς αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς τοὺς ἔδωκαν τὴν χάριν ταύτην, καὶ οἱ ὄπετροι τῶν αὐτῶν βασιλεών, οὕτως πάντοτε τὰ τοιαῦτα πράγματα, ὡγουν αὐτὴν οὐ ἐλευθερία ἥτο διαφυλαγμένη ἀπὸ αὐτῶν τῶν αὐθεντῶν τους, καὶ τινας δὲν ἐπταισαν εἰς τίποτες. Διὰ τοῦτο οἱ ὑμέτοροι δοῦλοι

μὲ ἀναφορὰς ἐπαραπονέθησαν εἰς τὸ ἴδιο Σας ὥιζημέντο τῆς Εὐρίπου, καὶ μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μισθίου Ἀντζελο-Δα-Πέζαρο, καὶ τοῦ μισθίου Ιερωνύμου Μπέμπου, οἵτινες τότε ἦσαν μπάΐδοι τῆς Εὐρίπου, οἱ ὄποιοι πολλάκις ἔγραψαν τὸν ὄπετρος τῆς Σχύρου, ὅτι διὰ τοιαύταις δεκατείας νὰ μη δένθελουν νὰ πειράζουν τὸν λαόν, ὡς ὅτι διὰ νὰ μη ἐναντιοῦνται τὰ βασιλικὰ προσβελέγγια, καὶ ἀκόμη διὰ νὰ μὴν καταλύσουν τὸ ἐταξέν ὁ μισθός Ιάκωβος Λορεδάνου, καὶ ἀπόμη ἀπὸ τοὺς εἰρημένους ὄπετρους εἶναι σφιγγένον! νὰ πληρωθούν τὰς δεκατείας, καὶ διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τοιοῦτον τίποτε πρᾶγμα ἀτακτον, προστρέχουσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς Σῆς αὐθεντίας ἀπὸ μέρους τῶν εἰρημένων δούλων τῆς Σῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας καὶ παντὸς τοῦ ἀλλοῦ λαοῦ τῆς νησου Σκύρου, οἱ ὄποιοι εἶναι εἰς τοῦτο τὸν τόπον, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐδυέν, ικετεύοντες δουλικῶς τὴν Σῆν αὐθεντίαν, νὰ καταδεχθῆς μὲ τρόπον καὶ στράταν καθὼς φανῇ τῆς Σῆς αὐθεντίας νὰ γράψῃ τῷ ὄπετρος τῆς Σκύρου ὅτι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἄνωθεν εἰσημένην νὰ μὴν ὑμπορῇ νὰ τοὺς δώσῃ πειρασμόν, καὶ χωρὶς νὰ ἐπάρῃ τίποτες ἀπὸ αὐτούς, τὰ προβιλεγγία τους νὰ τὰ διαφυλάττηται καὶ νὰ τὰ προσέχῃ ὑγείως δύως τινὲς τοῦτο βεβαιώνουν ὅτι ἀπὸ δλαις ταῖς δεκατείαις καὶ ἔτερά τινα πράγματα ἐὰν ἀπαντες μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐπλήρωναν κάποτε οὐδὲν ἥθελαν συνάξει τῆς Σῆς αὐθεντίας δουκάτα κ. τὸν χρόνον. Λοιπὸν τοῦτο ὅλον ἀπαιτεῖται ἀφ' ἡμῶν ἵνα χάριν καὶ δῶρον η Σῆ Εὐγένεια πρὸς ἡμᾶς εἰς τοῦτο ποιήσῃ.

Ἐπιψήφισμα.

*Αποκρινέσθω ὁ εὐγενὸς ἀνὴρ Φραντζέσκος ὁ Πασχαλίγος δοτις ἦν ὄπετρος τῆς Σκύρου.

Ἀπάντησις.

Ἐγώ Φραντζέσκος Πασχαλίγος ὁ ὄποιος ἐκ προστάξεως τῆς Σῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας ἦμην ὄπετρος τῆς Σκύρου, ιδών ἐπισήμως, καὶ τὸ βέβαιον μαθὼν τῆς γραφῆς τῆς ἀνω γεγραμμένης, οὐτως ἀποκρινομαι αἰδεσίμως λέγων· ὅτι οἱ ὑμέτεροι δοῦλοι ὅσα ἔγραψαν ἐν ταύτῃ τῇ γραφῇ, ἀπαντα εἰσὶν ἀληθῆ, διὰ τοῦτο φαίνεται μοι, ὅτι η Σῆ αὐθεντία δύνασαι τὰ τοὺς ποιήσῃς ταύτην τὴν χάριν, ἥνπερ αὐτοὶ ζητοῦσιν. Ἀμὲν ὡς φαίνεται τῇ Σῇ εὐγένειᾳ συμπέραντα τοῦτο· τῆς δὲ Σῆς αὐθεντίας ὄλος παραδίδομαι.

Δ'.

*Ἔγγραφον διμεριστικὸν διαφορᾶς τίνος ἐν Κρήτῃ γεγονός κατὰ τὸ αχπά. Μηνὶ Ιούνιοις.

Ἐστωντας καὶ νὰ ἔχωσι πρετενδίον οἱ ἄγιοι πατέρες τῆς ἀγίας Λάδρας τοῦ Αγίου Όρους ἔνα μηναστήριον ὀνομαζόμενον ἀγία Μονή, εἰς τὸ χωρίον Μαυρέας, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς χώρας τῶν Χανίων, ἀπὸ τοὺς ἀγίους πατέρες τῆς ἀγίας Τριάδος τῶν Μουρτάρων, περιοχὴν καὶ αὐτὴν τῆς ἀνωθεν χώρας Χανίων, καὶ νὰ κάμουν πολλὰ χριστίματα, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐβαλλαν εἰς τὸ ταχοῦρι τους, οἱ αὐτοὶ πατέρες τῆς ἀγίας Τριάδος. Καὶ οἱ τοῖς ἀγίαις Λάδρας πάλιν, ἐκπαλαι νὰ τὸ καταζουσιάζουσι εἰς λόγχο ποσέσω, χρόνους πολλοὺς ἐκαμαν χριστίματα ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Βασι-

*) Ἰδε τόμ. Β' ἀριθ. 52, σελ. 1021—1022.